

Ekstranummer av TJEN FOLKET og BOLSJEVIK

Uravstemning om motsigelsen i ml-bevegelsen

Oktober 1971 kr. 1,–

LEDER:

Hvorfor kommer dette ekstranummeret med enda mer materiale om motsigelsen akkurat nå? Fordi Hovden har rettet nye voldsomme angrep mot SK-ene i MLG og SUF(m-l). Kampen mellom de to linjene er gått inn i en ny fase, der vi må vente at alvorlige ting kan skje raskt.

Derfor gjentar vi hva som er de politiske hovedspørsmåla, og viser at det dreier seg om avgjørende spørsmål for folket og for ml-bevegelsen. Vi minner om hvordan vi har forsøkt å utvikle en kameratslig diskusjon i over ett år. På debattmøtene over hele landet hørte over 1000 medlemmer i ml-bevegelsen på debattmøtene begge syn, men bare en håndfull støtta Hovden og hans linje.

Etter at Hovden er slått i diskusjonen, forsøker han nå å vinne innflytelse ved å ødelegge for og splitte det store flertallet av marxist-leninister som er mot ham. Det er ingenting nytt for oss dette, vi har opplevd dette før. MLG og SUF(m-l) oppsto i kamp mot Gustavsens og Løfshes' sosialdemokratiske SF-ledelse. De brukte løgn innad, hets i borgerpressen og i enkelte tilfeller tilmed politi mot de revolusjonære. Seinere har også andre grupper, som Bygstad-Johansen-Kopreitan-gruppa og anarkistene i Trondheim i 1969 objektivt gått klassefiendens ærend ved å splitte oss. Dette er helt naturlig. Klassekampen avspeiles innad i den kommunistiske bevegelsen i form av kamp mellom de to veiene. Grupper som forsøker å mele sin egen kake ved å splitte de virkelige kommunistenes enhet, tjener i praksis klassefiendens interesser, fordi de kan knuse bevegelsen innenfra. Derfor kommer angrep innenfra til å skje igjen og igjen, i framtida også, så lenge det finnes klasser.

Hovden-gruppa er svak – fordi den består av få folk, og fordi den har en svært feilaktig linje. Diskusjonene viser at den har svært liten sjans til å vinne støtte. Men det betyr ikke at den ikke må tas alvorlig. Hovden tar sekteriske feil som finnes hos mange av oss og kaller dem kommunistiske fortjenester, hans feil er bare mer ekstreme uttrykk for bevegelsens feil. Det er lett å avvise hans teorier, men vanskelig å gjøre sjølkritikk og bedre vår egen praksis. Det finnes også en tendens hos oss til at vi bare tenker på det praktiske arbeidet og glemmer den politiske kampen. Men forsvinner politikken, så begynner også usikre kamerater å vakle og høyre-elementer øyner sin sjans. Derfor må vi ikke ta lett på den politiske kampen mot Hovden-gruppa. Det dreier seg nemlig ikke bare om Hovden, men også om oss sjøl – om vi sjøl skal degenerere, eller holde oss politisk røde og friske.

KAMERATER! STYRK KAMPEN MELLOM DE TO LINJENE! AVVIS TROTSKISMEN, REVISJONISMEN OG ALL ANNEN RÅTTEN IDEOLOGI, OG STUDER OG ANVEND MARXISMEN-LENINISMEN-MAO TSETUNGS TENKNING!

Laget av ei gruppe på oppdrag
av SK-AU-ene i MLG og SUF(m-l)

HOVDEN GRUPPA SPRER LØGN OM LEDELSEN I MLG OG SUF (m-l)

Det er nå over et år siden motsigelsen mellom Hovdens gruppe og den linja MLG og SUF(m-l) har fulgt, for første gang kom åpent fram. I hele denne tida har SK-AU-ene i MLG og SUF(m-l) forsøkt å få til en grundig og kameratslig diskusjon av hva som skiller de to linjene fra hverandre. Ledelsen i MLG og SUF(m-l) har lagt fram sitt syn på hvordan kampen mot EEC skal utvikles, hvordan partiet må bygges og andre spørsmål. Ledelsen i MLG og SUF(m-l) har også forsøkt å få Hovden-gruppa til å legge fram sitt syn for medlemmene i bevegelsen, og på den måten få spørsmålene løst gjennom kameratslig diskusjon.

Det er nå nødvendig å slå fast at Hovden-gruppa, som har dominert ledelsen i MLF, direkte har sabotert forsøkene på å få til en slik diskusjon. Fra første øyeblikk har disse folkene forsøkt å unngå de politiske spørsmåla. I stedet har de forkludra diskusjonen ved å henge seg fast i detaljer, de har svart på konkrete eksempler med abstrakte fraser og forsvart seg med dogmatiske forvrengninger av sitater og vedtak i stedet for argumenter. Hovden-gruppa forsøkte lenge å nekte at motsigelsen kom fram for medlemmene, og de ville hindre utgivelsen av ENHET-KRITIKK-ENHET 1 og 2. Konstruktiv debatt for å klargjøre livsviktige problemer for ml-bevegelsen og folket har de vist liten interesse for å føre.

Til tross for Hovden-gruppas sabotasjeforsøk har ledelsen i MLG og SUF(m-l) hele tida forsøkt å utvikle debatten videre i bredden og dybden. Forsøk på hets er blitt møtt med tålmodighet og demonstrativt kameratslige diskusjoner. MLG og SUF(m-l) har tatt på seg hele arbeidet med å utgi ENHET-KRITIKK-ENHET, og har på sin bekostning (inklusive reiser for folk fra Hovden-gruppa) arrangert en serie med diskusjonsmøter fra Kristiansand i sør til Tromsø i nord med representanter for begge syn. På disse møtene har over 1000 medlemmer av de tre organisasjonene deltatt. Over 90 % av disse ville ikke hatt noen sjanse til å få høre Hovden-gruppas argumentasjon dersom MLG og SUF(m-l) ikke hadde arrangert denne møterekka. På møtene fikk medlemmene sjøl en sjanse til å stille spørsmål til Hovden-folkene. Hovden-gruppa, som har en politikk som er ubrukelig for den praktiske kampen, fikk også sjøl en sjanse til å sette seg inn i erfaringene til massene i bevegelsen noe som kunne hjelpe dem til å kvitte seg med sine feilaktige oppfatninger.

Hva er Hovden-gruppas svar på dette? I stedet for å gå over til å føre kameratslig diskusjon har de gjennom MLFs AU lansert et råttent bakholdsangrep på ledelsen i MLG og SUF(m-l). Vi har mottatt et »dokument» som MLF-AU har sendt ut internt i MLF. Det inneholder hårreisende beskyldninger mot ledelsen i MLG og SUF(m-l). Vi skal her gi en hovedinnholdet i dette fantastiske oppkoket:

»Kamerat! Vi ber deg lese det tilsendte materialet. Det er en oversikt over de begivenheter som fant sted på vårt landsmøte. Vi ber dere skjerpe årvåkenheten når det gjelder likvidatoriske tendenser innenfor MLF.

MLFs landsmøte den 12. og 13. juni 1971 var ment å ta opp til bred debatt hvordan vi skal løse de store politiske og organisatoriske oppgaver vi står oppe i etter bruddet med NKP.

Dessverre maktet ikke landsmøtet å ta opp disse spørsmålene fordi diskusjonen på flere av de viktigste punktene på dagsorden ble lammet av organisert fraksjon som opptrådte på landsmøtet.

Fraksjonen ble ledet fra gjestebordet av SUF(m-l) og MLGs representanter. Noen få av MLFs medlemmer fra Oslo og en del fra Bergen lot seg dirigere (samt et par fra Kr.sund. og Kr.sand.)

... Fraksjonen konsentrerte seg nettopp om å skape forvirring, bl. a. i anti-EEC saken. Deres motivering for å gå inn for det vedtatte forslag i denne sak, var av ren taktisk natur. De ville senere »videreutvikle» linja, slik vi ser den i dag som en allmenn parole: »Inn i Folkebevegelsen», som er en høyreopportunistisk parole! Videre konsentrerte fraksjonen seg om å få landsmøtet til å gå inn for en linje som i praksis ville likvidere MLF som organisert element i bygginga av et kommunistisk arbeiderparti i Norge. Det viste seg at fraksjonen ikke hadde noen tillit til at meningsdivergens kan løses gjennom demokratisk diskusjon, de tok i bruk uærlige metoder!! for å prøve å få sin linje fram. Etterhvert utover lørdagen oppsto en høyst besynderlig form for kommunikasjon mellom gjestebordet og »redskapene». Bortimot et snes ganger i løpet av ettermiddagen fant de samme personer det nødvendig å ta en tur ut for å konferere i ganger, korridorer eller på toiletter. Den ene personen var alltid en fra gjestebordet. Det var så påfallende at landsmøtedeltagerne begynte å bli harme.

Utover søndagen ble det hele enda tydeligere, og direkte vink og nikk fra gjestebordet ga beskjed om man skulle ta ordet, fremme forslag og liknende.

... Fraksjonsmakeri i Bergensgruppa må ha foregått i lang tid. Flere dager før vårt landsmøte ble Bergensrepresentanter sett i Oslo. Ingen av dem kontaktet MLF. Derimot ble de sett sammen med ledende SUF-folk. På utvidet au-møte før landsmøtet var to fra Bergen innkalt. På spørsmål om rapport fra arbeidet i Bergen hadde de ingen rapport å gi. De var bare interessert i hva som var diskutert i Oslo. Blant annet ble de spurt om hvordan de så på FB og om dette hadde vært mye diskutert i Bergen. En representant svarte at de hadde vært så opptatt med arbeidet i Stud.samfunnet så de ikke kjente noe særlig til EEC-arbeidet. Bare 14 dager senere opptrer de samme som forkjempere for et helt bestemt syn på FB – som de to uker før ikke kunne uttale seg om.

Sentralkomiteen har behandlet denne fraksjonsvirksomheten og vedtakene som ble gjort er med i bulletinen.

Da sentralstyremedlem Kjell S. fra Bergenslaget tydelig hadde en sentral plass i de opplegg fraksjonen kjørte fram, var det naturlig at sentralstyret, etter forslag fra au, stilte spørsmål om fraksjonsvirksomheten. Han fikk indirekte spørsmål om deltakelse i organisert fraksjonsopplegg og om kontakt med SUF(m-l) og MLGs gjesterepresentanter vedrørende den linja han kjørte fram. Han ble videre stilt spørsmål om »møtevirksomheten» før og under landsmøtet. Det var konstantert at han møtte Tron Ø fra SUF(m-l) sammen med et medlem fra Oslo og et fra Kr.sand S. om kvelden på landsmøtets første dag. De to andre medlemmene har også bevislig tatt mot direktiver fra SUF(m-l) og MLG, den ene har endog spionert på våre au-møter for denne ledelsen.

Soleim verken ville benekte eller bekrefte fakta om »møtevirksomheten» og oppleggene derfra. Han ville

verken benekte eller bekrefte at han kjente til at andre hadde deltatt i slikt.

På denne bakgrunn var det at sentralstyret måtte fatte vedtak som er gjengitt i denne bulletinen.»

Disse sitatene er henta fra innledninga til de dokumentene MLF-AU har sendt ut etter MLFs siste sentralkomiteemøte. Videre refereres fra vedtak som Hovden-gruppa fikk gjennom på dette møtet:

Vedtak 1.

Sentralkomiteen ber alle grupper om å ta opp fraksjonsvirksomheten i MLF som kom åpent til uttrykk på landsmøtet. Vi mener det er absolutt nødvendig at det i hele organisasjonen blir tatt et oppgjør med likvidatorene. Det er bare gjennom slik aktiv ideologisk kamp vi styrker MLF, både organisatorisk og politisk. Fraksjonsvirksomheten i MLF gjør det dessuten nødvendig å skjerpe årvåkenheten ved opptak av nye medlemmer. Vi befinner oss i en situasjon hvor MLF blir forsøkt undergravet fra sentra utenfor, bl. a. ved innmelding av folk som bare har til hensikt å skade organisasjonen.

Vedtak 2.

Sentralkomiteen fastslår at Kjell Sc . . . på bakgrunn av den alvorlige kritikk og dokumentasjon vedrørende fraksjonsvirksomhet ikke har vært villig til å ta sjølkritikk på noe punkt. Derfor mener sentralkomiteen at Kjell Soleims forhold til MLF og dens sentralkomite er uholdbart. Sentralstyret vedtar derfor suspensjon av Kjell Soleim inntil hans grunnorganisasjon har ferdigbehandlet den fraksjonsvirksomheten som sentralkomiteen vil påvise overfor Bergenslaget.

Vedtak 3.

Sentralkomiteen vedtar også å legge fram opplysninger overfor Kristiansundslaget, Kristiansandslaget og Rælingen lag som er knyttet til samme sak. Sentralkomiteen er klar over at også representanter i Sentralkomiteen fra Kristiansand på ulike måter er knyttet til fraksjonsvirksomheten.

Dette har ingenting med kameratslige diskusjon å gjøre. Disse dokumentene inneholder ingen politiske argumenter. Politikk erstattes her med *forvrengninger, løgn og bakvaskelser av verste slag*. Ledelsen i MLG og SUF(m-l), som har gjort alt nettopp for å forsøke å få i gang en politisk diskusjon med Hovden-gruppa, blir her angrepet for å bruke «uærlige metoder» og man sprer latterlige logner om «konferanser i ganger og på toiletter». Dette karakteriserer seg sjøl.

Formen som her velges, viser at Hovden-gruppa ikke ser på marxist-leninistene i MLG og SUF(m-l) som venner, men som fiender. Ledelsen i MLG og SUF(m-l) har også tidligere vært klar over at når Hovden-gruppa viste en påtatt «kameratslig» maske overfor oss, så dekket dette i virkeligheten for *løgn og bedrag*. Våren 1971 uttalte ledende folk i denne gruppa som Ester Bergerud og Kjell Hovden sjøl saker som beviser dette klart nok. På et internt medlemsmøte i Oslo MLF (som det sjølsagt var meningen at folk fra MLG og SUF(m-l) ikke skulle kjenne til), sa Ester Bergerud bl. a. (for å begrunne at tidligere NKP-medlemmer ikke burde gå inn i MLG) at SUF og MLG har bakgrunn i borgerskapet, mens hennes folk hadde bakgrunn i kommunismen. MLF-erne ville ikke føle seg hjemme der, å gå inn i MLG ville være som å gå inn i Folkebevegelsen. (E. B. var mot å gå inn i Folkebevegelsen). Erfaringen til de som kommer fra NKP er mer verdt enn til de som kommer fra småborgerlige partier. Folk som var vant til åpen og fri diskusjon vil ikke føle seg hjemme i MLG. Og Kjell Hovden ga på andre medlemsmøter uttrykk for at MLG og SUF(m-l) besto av borgerunger som studerer på universitetene og som forsøker å forklare arbeidere og kommunister hva de skal gjøre. Slike folk vender ryggen til kommunismen når de får godt betalte jobber etter endte studier.

Disse og liknende gjennom rätne bakholdsangrep var kjent for ledelsen i MLG og SUF(m-l) på et tidlig tidspunkt. Slike saker blei ikke brukt åpent i debatten, men blei spredd av Hovden-gruppa som lumsk snikpropaganda i det skjulte, for å forsøke å skape et giftig forhold mellom kameratene i MLF og medlemmene av MLG og SUF(m-l).

Men hvorfor er da ikke disse sakene blitt offentliggjort tidligere? Fordi MLG og SUF(m-l) virkelig ønsket å føre en renslig politisk debatt. Hadde disse sakene blitt trukket fram den gangen, så ville også debatten degenerert til skittkasting og hets, og det skulle passet utmerket for de som ønsket splittelse og ikke enhet. Derfor viste MLG og SUF(m-l) tålmodighet og unngikk med vilje å ta opp disse løgnene, slik at sjøl Hovden og Co. skulle få sjanse til å forbedre seg gjennom *politisk kritikk*.

Etter dette siste utkjøret er en slik tilbakeholdenhet ikke lengre mulig. Nå angripes ledelsen i de to organisasjonene bak ryggen for å *undergrave* MLF. Det blir holdt fram som en *forbrytelse* for MLF-medlemmer å snakke med medlemmer av MLG og SUF(m-l). Medlemmer av MLF som har det samme synet som det overveldende flertallet i MLG og SUF(m-l) karakteriseres som *fraksjonsmakere* og blir *suspendert*! Dette er svaret på *ett års forsøk på politisk diskusjon*. Hovden-gruppa ser på marxist-leninistene som ikke deler deres syn, enten de er i eller utafor MLF, som *fiender*. Dette kan ikke lenger underslås.

Det er med dette *bevist* som et uunngåelig faktum at Hovden-gruppa politisk, organisatorisk og praktisk står i et *antagonistisk motsetningsforhold* til det overveldende flertallet av virkelige ml-ere i Norge. Det er ikke MLG og SUF(m-l) som har gjort det slik. Vi har villet *diskutere*. Hovden vil *ekskudere*. Det viser forskjellen i holdning og hvem som har ansvaret.

Ledelsen i MLG og SUF(m-l) har, sammen med det overveldende flertallet av medlemmer, tålmodig gjennom langvarige diskusjoner forklart at Hovden-linja er ubrukelig i praksis: den duger verken i EEC-arbeidet eller partibygginga. Nå viser Hovden sjøl hva den *organisatoriske* konsekvensen av linja blir:

— At man skaper en situasjon som derfor i praksis legger grunnlaget for en splittelse i ml-bevegelsen. Vi motsetter oss på det skarpeste dette forsøket på å splitte medlemmen i MLG og SUF(m-l) fra sine sentralkomiteer, og marxist-leninistene i MLG og SUF(m-l) fra sine kamerater i MLF, og er overbevist om at medlemmene i MLG og SUF(m-l) og marxist-leninistene i MLF støtter oss i dette.

Derfor kan vi ikke lengre behandle denne linja bare som et diskusjons-spørsmål. Vi må nå kreve at alle kamerater klart tar stilling: For det store flertallet i ml-bevegelsen og den linja dette flertallet har lagt fram, og for SK-ene i MLG og SUF(m-l)? Eller for Hovdens linje, for hans gruppe og for splittelse? Dette er det uravstemninga dreier seg om.

AVVIS SPLITTELSESMAKERIET! ENHET-KRITIKK—ENHET!

SLUTT OPP OM MLGs OG SUF(m-l)s KORREKTE SENTRALKOMITEER!

Forts. fra siste side (s. 8)

Hovden var leder av streikekomiteen på NORGAS og liker derfor å stå fram som en stor arbeiderleder. Men den siste tida har mange faglige aksjoner vært i gang: Austad-streika, teaterstreika, protester i bygg i Oslo osv. Folk fra alle tre organisasjoner er med i kampene, og på NEBB er 5 mann blitt sparka ut av klubben som ml-ere. I denne situasjon driver Hovden med splittelsesmakeri og fraksjonskamp og bryr seg ingenting om arbeiderklassens kamp som går videre rundt ham. Det skulle karakterisere denne «arbeiderlederen» godt nok.

Faglig aktivist i Oslo.

TA MOTSIGELSENE I ML-

Kamerater!

Når dette leses har diskusjonene mellom SK-ene i de tre organisasjonene pågått i snart ett år. Den åpne diskusjonen i ML-bevegelsen har holdt på i 5 mndr. 3 nr. av Enhet-Kritikk-

Enhet er gitt ut, og det er arrangert diskusjonsmøter med innledere for begge syn i alle regioner. Alle har derfor fått en sjanse til å sette seg inn i de viktigste spørsmåla som motsigelsen dreier seg om!

MOTSIGELSEN GJELDER DE MEST BRENNENDE SPØRSMÅL FOR BEVEGELSEN OG FOLKET!

Det er *to linjer* for kampen mot EEC. Men EEC-spørsmålet er det mest brennende spørsmålet folket står overfor. En svær bevegelse er i gang, der ml-bevegelsen har betydelig innflytelse. Hvordan skal denne innflytelsen brukes? Det avgjøres av kampen mellom de to linjene. Det er *to linjer* for bygginga av partiet, ja tilmed for hvordan man bygger en organisasjon som bygger partiet. Når får arbeiderklassen partiet, og *hva slags* parti blir det? Det er klart at dette er av avgjørende betydning både for bevegelsen og for folkets revolusjonære kamp i Norge. Ingen må derfor innbille seg at dette er en rein »tesestrid» av interesse bare for »skolerte teoretikere». Diskusjonen vil få *avgjørende betydning i praksis* for det framtidige partiet og for folkets revolusjonære bevegelse.

»MOTSIGELSEN GJELDER IKKE OSS»

— sier kameratene i enkelte grupper. »Vi har ingen representanter for en feilaktig linje blant oss, og vi har viktige praktiske saker å ta oss til». Har disse kameratene rett? Nei!

Det er vel kjent at den andre linja for det meste er blitt kjørt fram bare av en liten gruppe innafor en enkelt av organisasjonene. Skjønt begge syn er representert innafor alle tre organisasjoner, så finnes mange steder der den andre linja i det hele tatt ikke har åpne tilhengere.

MEN: kameratene som trur de derfor er ferdig med spørsmålet, *glemmer at ett deler seg i to i oss sjøl*. Dersom vi slutter å slåss mot feilaktige ideer, særlig slike som er spesielt aktuelle og så å si »ligger i lufta», så vil de *alltid* raskt kunne slå ut mot oss. *F. eks.* sier enkelte i MLF at når vi kjører ut en allmenn parole om å gå inn i FB, så betyr det at vi vil *nedlegge AKMED*. Dette er sjølsagt ikke sant. Vår linje er nettopp å *bygge AKMED kraftig ut*, bl. a. for å *tvinge* fram enhet i handling om den riktige linja. Dette er en *forutsetning* for framgang i arbeidet i FB.

MEN finnes det ikke også hos oss sjøl enkelte kamerater som vil *si seg enige* i at vi kan legge ned AKMED når vi går

inn i FB? Disse kameratene har ikke skjønt linja, deres feil er et »identisk speilbilde» - en *blind negasjon* - av feilene ovenfor. *OG*: har vi virkelig i *praksis* tatt konsekvensen av at AKMED må styrkes *nettopp nå* lokalt? Hvis ikke: har vi da i *praksis* tatt avstand fra den feilaktige linja?

F. eks. sier enkelte i MLF at det bare vil skape forvirring og ødsle kreftene uten resultat å gå inn i FB. Dette er sjølsagt tøv - vi har masse bra erfaringer med arbeid i FB.

MEN finnes det ikke også hos oss

enkelte som går inn i FB og blir stående der noen måneder uten å gjøre noen verdens ting - og deretter »oppsummerer resultatene»: »det nytter ikke å gjøre noe i FB». *OG* finnes det ikke også enkelte kamerater som kommer med flotte forklaringer på at »det er fint å gå inn i FB - bare ikke her!» Slike forklaringer dekker oftest enten for dårlige undersøkelser og diskusjoner eller rein liberalisme og latskap. Så mange sånt finnes, så finnes også den feilaktige linja!

F. eks. sier enkelte i MLF at vi

MARXIST LENINISTISK TIDSSKRIFT

RØDE FANE

Arbeiderklassen mot imperialismen, staten og FB-ledelsen. Slik presenterer Røde Fanes forside hovedmotsigelsen i EEC-spørsmålet.

BEVEGELSEN ALVORLIG!

undervurderer arbeiderklassen og ikke interesserer oss for den i partibygginga og i EEC-arbeidet. Dette er sjølsagt vrøvl. Det er vi og ikke MLF/AU som har satt i gang organisering av grupper (bedriftslag) på arbeidsplasser nettopp nå. Mesteparten av vårt EEC-arbeid konsentreres om å vinne proletariatet i byene på bedrifter og i boligdistrikter. Dette er ikke bare en dyd av nødvendighet siden det er her vi har flest medlemmer, *det er også linja fra MLGs og SUF(m-l)s SK'er.*

Men har vi gjort nok for å bygge bedriftslag lokalt? Og har vi tenkt godt nok på hvordan vi skal utvikle den proletariske enhetsfronten, særlig ved å organisere anti-EEC-arbeid *inne på bedriftene?* Så lenge vi ikke kan svare ja, så har vi heller ikke helt gjort opp med den feilaktige linja.

F. eks. sprer enkelte i MLF forvirring når det gjelder småborgerskapet – overdriver dets vakling, svartmaler bondenes og fiskernes kamp mot EEC, blåser opp de arbeidende småborgernes »privilegier» osv. Vi avviser dette og går inn for å organisere småbrukere, fiskere og arbeidende småborgere.

Men har vi sjøl gjort noe lokalt for å komme i kontakt med disse gruppene og trekke dem med? Hvis ikke – følger vi ikkje da i praksis den feilaktige linja: å overlate mellomlagene til Haugestad og Senterpartiet?

Motsigelsen finnes overalt – også der den ikke har egne representanter.

Den finnes i våre ideer og i vår praksis. Derfor tar de kamerater feil, som tror de er »reine og røde» og ikke behøver å »bry seg med» diskusjonen.

Det vil alltid gang på gang oppstå motsigelser og kamper i bevegelsen.

Det har skjedd før, og det vil skje på ny i framtida. Mange nye kamerater skjønner ikke dette. Derfor er det også veldig viktig at alle setter seg inn i den kampen som er i gang. Det vil bidra til å skaffe kameratene praktisk erfaring om kampen mellom to linjer i bevegelsen – absolutt nødvendig lærdom for enhver kommunist.

De to linjene representerer to klassers interesser. Den feilaktige linja betyr objektivt svekkelse av kampen mot EEC og objektivt sabotasje av partibygginga. Dette gjelder uansett om disse kameratene sjøl subjektivt mener å styrke EEC-kampen og partibygginga. I praksis betyr derfor den feilaktige linja sabotasje av arbeiderklassens interesser og støtte til monopolkapitalens interesser. Kan da utfallet av kampen være likegyldig for oss?

Ingen kan stå utenfor diskusjonen. Den gjelder alle! Vi må sørge for at alle forstår det, for likegyldighet når det gjelder den politiske linja er en feil som i det lange løp med sikkerhet fører til revisjonisme!

KAMERATER: TA STILLING!

Avgjørelsen er i hendene på medlemmene i ML-bevegelsen. Vi har slått fast at *motsigelsen gjelder de mest brennende spørsmåla.* Vi har vist at *ingen kan stå utenfor.* Alle må sette seg inn i spørsmåla som diskuteres! Alle må ta stilling!

Vi oppfordrer alle medlemmer til å lese i *hvert fall* de artikler som vi anbefaler i *leselistene i EKE 3.*

Alle grunnorganisasjonene bør på grunnlag av dette *skrive minst ett innlegg* til EKE der grunnorganisasjonen legger fram sitt syn. (For å få gjort dette kan grunnorganisasjonene nedsette en gruppe som skriver innlegget, få lagt fram et innlegg for medlemsmøte som vedtar det, skrive hele innlegget i plenum (dersom den er liten) e.l. Gjør det ikke unødige tungvint å få skrevet et innlegg – hovedsaken er å få sendt inn noe som representerer medlemmenes syn.)

Vi tilrår at de fleste innlegga nå tar opp spørsmålet om partiet, ettersom EEC er det som alt er grundigst diskutert de fleste steder (forøvrig kan kameratene sjølsagt godt ta opp helt andre emner.)

Styrene på alle plan må sørge for at dette virkelig blir gjennomført i grunnorganisasjonene.

Kamerater! Slutt opp om marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning og den norske ML-bevegelsens riktige hovedlinje, som har gitt oss stadig framgang gjennom de siste åra!

Delta i den politiske kampen! Avvis alle feilaktige ideer!

For Partiet! For folket! Fram til enhet gjennom kamp!

SKAU-MLG.

ENHET-KRITIKK-ENHET

NR 3

FELLESBULLETTIN FOR ML-BEVEGELSEN

Denne demokratiske metoden til å løse motsigelser i folket ble sammenfattet i 1942 i formelen enhet, kritikk, enhet. Å gå nær mere inn på spørsmålene, det betyr å gå ut fra ønsket om enhet, løse motsigelser gjennom kritikk eller kamp og nå fram til en ny enhet på et nytt grunnlag. Ifølge våre erfaringer er dette den rette metoden for løsning av motsigelser i folket. Man Tørrung

SAMMENHENGEN MELLOM BAKTUNGHET I POLITIKKEN OG UDUGELIGHET I PRAKSIS.

MLF/AU var imot »septemberdemonstrasjonen»

MLF/AU var negativ til Arbeiderkomiteens stiftelse

MLF/AU stiller enhver taktisk framgang i et negativt lys

MLF/AU har en negativ holdning til konkrete tidsplaner

MLF/AU har ingen analyse av hva folket og marxist-leninistene skal gjøre akkurat nå og i tida som kommer

= Dette er baktunghet i politikken.

Hva har MLF/AU gjort i praksis for å styrke Arbeiderkomiteen?

– På viktige industriarbeidsplasser der ledende MLF'ere jobber er det gjort nærmest ingenting for å opprette og utvikle Arbeiderkomiteer.

– Medlemmer av MLF/AU har flere ganger spredd rykter om at Arbeiderkomiteen er i tilbakegang, mens alle fakta viser det motsatte.

– Kamerater i MLF som virkelig har kastet seg aktivt inn i kampen for å utbygge Arbeiderkomiteen, har så vidt vi vet, fått temmelig mager og halvhjertet hjelp fra MLF/AU.

= Det er baktunghet i praksis.

Klipp fra artikkel i siste nummer av EKE-bulletinen.

MLGs AU foreslår at EPO opprettes i 1972

Kamerater!

Det har lenge vært uklart for oss hvilken holdning MLF-AU tok til forslaget om at den norske ml-bevegelsen danner en EPO.

På MLFs landsmøte i juni 1971 blei det gjort to vedtak om partibygginga. I det som blei utforma av MLF-AU (gjengitt i EKE/2 s. 22–24) heter det:

»Det neste skritt må være – så snart arbeidet med diskusjonen og enhetsarbeidet har fått faste former både sentralt og lokalt – å drofte opprettelsen av et Marxist-leninistisk forbund (et forbund av norske kommunister) med felles ledelse osv.» (s. 23 – nest nederste avsnitt.)

Vi har hatt vansker med å forstå hva dette forslaget innebar. Er det identisk med vårt forslag om en EPO? En kamerat i MLF-AU, Paul H., sa ja til dette på et debattmøte i Oslo, der han representerte MLF-AU.

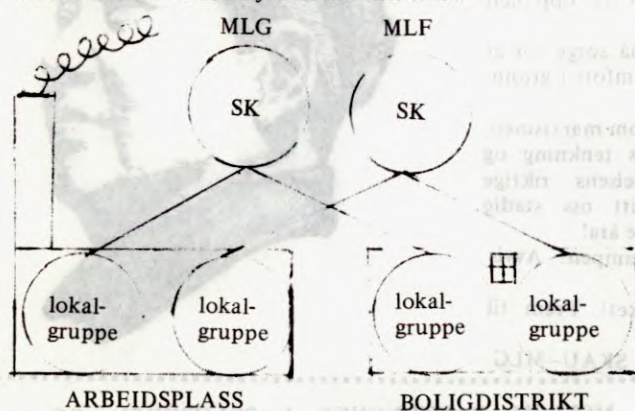
Vi har likevel hatt inntrykk av at forslaget betydde noe annet. En formulering tyder på at man snakker om å opprettholde *separate grupper* innafor »forbundet». Det står:

»Forbundet oppsummerer framgangen i å skape politisk enhet i gruppene og mellom gruppene ...» (se. 14, 3. avsnitt nedenfra).

På et debattmøte der kamerat Kjell Hovden, (formann i MLF-AU) innleda, sa han som svar på spørsmål at forslaget om et »forbund» *ikke* er det samme som forslaget om en enhetlig partibyggende organisasjon.

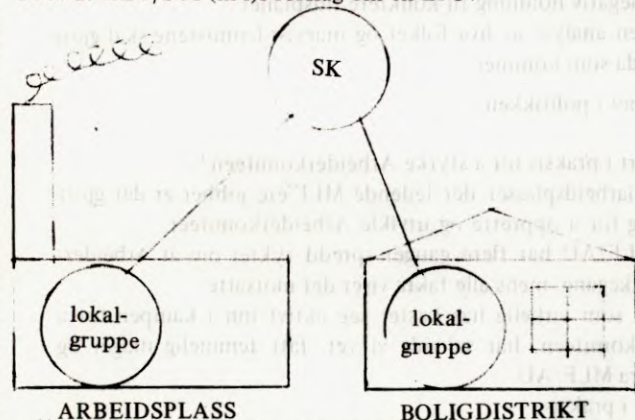
Innlederen fra MLG la deretter fram følgende skisse for å gi en oversikt over hva uenigheten dreide seg om:

FIG. 1. Beskriver situasjonen slik den er nå.

I virkeligheten er det nå bare MLG som organiserer grupper på bedriftene, slik at bildet her er litt idealisert – slik ville det være om MLF var mer utbygd. To ledelser og parallelle grunnorganisasjoner på *samme* grunnplan.

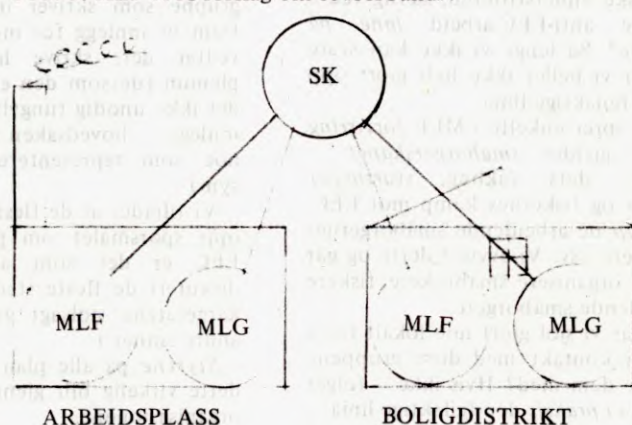
FIG. 2. MLG/SUF(m-l)s forslag om en EPO:

Enhetlig ledelse – og bare en grunnorganisasjon på hvert grunnplan.

ÅPENT BREV TIL KAMERATENE I MLFs AU

FIG. 3. MLF-AUs forslag om et »forbund»:

En »enhetlig» sentralkomitee (vårt forbehold: se nedenfor) med *separate* grunnorganisasjoner på samme grunnplan: f. eks. både en MLF- og en MLG-celle på samme bedrift:

Kamerat K. H. bekreftet at det var den organisasjonsformen som er beskrevet i Fig. 3 MLF-AU tenker på i forslaget. Han sa at han sjølsagt ønsket å komme fram til den type organisasjon som er beskrevet i Fig. 2, men han mente at et »forbund» er et nødvendig skritt på veien dit.

På spørsmål om hvordan sentralkomiteen skal velges, sa kamerat K. H. at MLFs celler skal velge et visst antall representanter (f. eks. 2 eller 3) mens MLGs celler skal velge flertallet av representantene (f. eks. 9 eller 10). SK får derfor på en måte karakter av et representantskap.

Kamerater! Vi mener forslaget om et »forbund» av denne typen er *meget dårlig*. Våre innvendinger:

– For å skape enhet i ML-bevegelsen er *felles praksis på grunnplanet* absolutt nødvendig. I stedet vil man her organisere folk i forskjellige celler fordi de har forskjellig politisk bakgrunn. I praksis vil det føre til at folk organiserer seg i forskjellige grunnorganisasjoner pga. politisk uenighet. Man vil også innebygge et skille i »sentralkomiteen». Dette betyr *innebygging og institusjonalisering av fraksjonsvesen i »forbundet» fra starten av*.

Kamerat K. H. sier at denne formen er nødvendig for å *smelte* organisasjonene sammen. Vi trur det er det stikk motsatte man i praksis oppnår. En kamerat som er metallarbeider ga følgende kommentar til dette på et debattmøte der K. H. innledet: Jeg jobber med å smelte metall hver dag. Smelter du kopper og tinn får du messing. Men det får du umulig dersom du har de to metallene i hver sin gryte! Vi er enig med den kameraten. Det blir *aldri* enhet dersom folka ikke begynner å smelte seg sammen i *de samme grunnorganisasjonene*. I tillegg skal forskjellige grunnorganisasjoner stå bak representanter i »sentralkomiteen». Dette kan *aldri* skape enhet, bare større grunnlag for splittelser.

– Forslaget er også dårlig ut fra situasjonen i klassekampen. Det er ml-bevegelsens oppgave å tjene folket. Men hvordan kan den gjøre noe slikt så lenge de kreftene som finnes splittes mellom *forskjellige organisasjoner på samme grunnplan*? De kameratene som har kommentert forslaget om et «forbund» peker på at dette er en *ineffektiv* måte å organisere på.

– Vi skjønner heller ikke åssen *demokratiet* skal kunne fungere i en slik organisasjon. Er det meningen at man *ikke* skal innkalle noen form for «forbunds-kongress» eller landsmøte for partiet evt. stiftes? Det kan man vel ikke mene? I så fall: hvordan blir representasjonen der? Hva med nye celler som kommer til – skal de organiseres som MLF-celler, MLG-celler eller simpelthen som ikke-fraksjonelle «forbunds»-celler? I så fall: skal de også ha sine egne representanter i representantskaps-«sentralkomiteen», valgt av disse enhetene separat fra de andre? Og videre: hva med sammensetninga av styret på distriktsnivå? – Hvordan kan den *demokratiske sentralismen* fungere innafor et slikt «forbund»? Vi kan ikke skjønne annet enn at det i *beste fall* vil være *to separate demokratiske sentralismer* – en for MLF-cellene og -representantene, en for MLG-cellene og -representantene (og kanskje en tredje for de som «bare» er «forbunds»-celler og -representanter?). Dette har *ingenting* å gjøre med demokratisk sentralisme og kommunistisk organisasjonsform. Det *umuliggjør* medlemmenes demokratiske kontroll over organisasjonen. Det minner om *Trotsky's* retningslinjer for den 4. internasjonale, der han sier at når medlemmer er uenige, skal ledelsen hjelpe dem til å danne fraksjon! *Hvor* blir demokratiet av, når det finnes uavhengige «partier i partiet»? Løsningen er vel ikke i praksis ment å bli at alle vanskelige spørsmål ikke skal avgjøres av medlemmene, men ved tuskhandel i den organisatoriske splittede «sentralkomiteen», og at medlemmenes deltakelse i «valg» deretter bare blir en formalitet?

Kort sagt, kamerater, vi mener forslaget deres fra ende til annen er en umulighet og et misfoster! Det vil skape splittelse og ikke enhet, det er uegna for klassekampen og gjør indre demokrati i bevegelsen til en umulighet.

Det er blitt hevda at kommunistpartiet i Albania blei oppretta på denne måten. Det stemmer ikke. I Albania skjedde følgende: To grupper gikk sammen om å skape en felles sentralkomite med forskjellige grunnplan. Denne enheten *sprakk*. APAs historie fordømmer denne framgangsmåten som *feilaktig*. De samme to gruppene fikk direktiv fra KOMINTERN om at begge gruppene skulle oppløse seg, oppløse sine celler og straks skape nye, enhetlige celler. Den ene gruppa *nekta*. APAs historie fordømmer denne gruppas ledelse som *sabotører* av partibygginga. Etter dette blei det, under krigen, danna et nytt senter i Tirana under Enver Hoxhas ledelse. Dette sentret skapte enhet på grunnplanet på tross av de gamle gruppenes ledelse, og partiet blei oppretta.

Som dere ser, kamerater: Vi foreslår om et «forbund» er *identisk* med den feilaktige linja for partibygginga som blei forsøkt i Albania. Dere *avviser* foreløpig, som ledelsen i den ene albanske gruppa, forslaget om at både MLF og MLG oppløses og at en EPO dannes. Dere ser at linja med å danne en EPO på denne måten er identisk med KOMINTERNs *riktige* linje.

Deres forslag om et «forbund» av denne typen har ingen forbilder i den kommunistiske verdensbevegelsens historie. Det er fullstendig uforenlig med den demokratiske sentralismen og med all kommunistisk organisasjonspraksis. Ærlig talt, kamerater, det er nærmest en vits! Vi ville gjøre oss fullstendig til latter – stå fram som de reineste tosker – både for kommunistene i alle land og for alle framtidige generasjoner av norske kommunister – om vi tok dette forslaget alvorlig. Dere vil sikkert også sjøl kunne forstå at det er ganske ubrukelig.

Men vi er likevel villige til å ta forslaget positivt opp. Vi vil se en *god* side ved det: at man er villige til å drøfte opprettelsen av en organisasjon som bygger partiet.

For å følge opp det vi *ønsker* å se som den gode sida ved forslaget legger vi derfor fram en *realistisk* plan som gjør det *mulig* å skape en *virkelig* kommunistisk organisasjon som kan bygge partiet.

MLGs AU foreslår at en *enhetlig partibyggende organisasjon* opprettes i 1972.

Vi foreslår at følgende framgangsmåte blir brukt:

– At MLF, MLG og SUF(m-l)s ledelser i fellesskap erklærer, at en *enhetlig partibyggende organisasjon* skal dannes så snart som mulig.

– At AU-ene i MLF og MLG i fellesskap sender ut kriterier for kadervurdering for de som skal tas opp i den nye organisasjonen. Disse kriteriene bør i hovedsak gå på om kameratene står på Marxisme-Leninismens–Mao Tse-tungs tenknings grunn og i praksis har vist seg villige til etter evne å jobbe for bevegelsen og tjene folket. Dette må *ikke* oppfattes som at folk må være «professorer i marxisme», og aktivitetskriteriet må ta hensyn til hindringer som vanskelig arbeidstid, framskreden alder osv.

– At medlemmene i MLF og MLG kommer sammen lokalt (i boligdistriktet, på arbeidsplassen, skolen e. l.) og sammen foretar kadervurderinger på grunnlag av de felles kriteriene, og etter demokratisk rådslagning sammen avgjør hvem som bør tas opp i den nye organisasjonen.

– At de nye grunnorganisasjonene som dannes på denne måten, velger delegater til den enhetlige partibyggende organisasjonens stiftelseskongress.

– At AU-ene i MLF og MLG i fellesskap overvåker kadervurderinga og forbereder stiftelseskongressen ved å gi ut dokumenter og på annen måte og i fellesskap innkaller den.

– At organisasjonene MLF og MLG oppløses idet den nye, enhetlige kommunistiske organisasjon dannes, og at EPO slik trår inn i MLFs og MLGs sted.

Kamerater! Forslaget fra MLGs AU er enkelt å forstå og lett å gjennomføre i praksis.

Formannen i MLF K. H. har på debattmøtene hevdet at ml-bevegelsen ikke kan gjennomføre enhetlige kadervurderinger ettersom folk har forskjellig bakgrunn. Vi løser dette ved at vi sentralt i fellesskap lager enkle, fornuftige kriterier for kadervurderinger som hvem som helst kan bruke som grunnlag for diskusjon. K. H. har hevdet at vårt forslag om en EPO betyr «å likvidere MLF». Dette er for såvidt riktig. Men *enhver som leser vårt forslag kan se, at vi også foreslår å 'likvidere' MLG!* Vi vil erstatte både MLF og MLG med en *bedre* enhetlig organisasjon! Det er opplagt at vårt forslag ikke stiller noen organisasjon i en særstilling.

Vårt forslag er i marxist-leninistenes og partibyggingas interesser, fordi det gjør det *mulig* å komme raskt framover mot et virkelig parti. Det svarer til dagskampens behov og arbeiderklassens interesser, fordi det betyr et skritt fram mot den kommunistiske kamporganisasjonen som folket trenger både på kort og lang sikt. Det er *ikke uklart*. Det strider ikke mot leninismen. Det inneholder *ingen* skjulte forutsetninger som man må lete mellom linjene for å finne. Tvert imot er det enkelt og rimelig, og de tiltaka som foreslås, er av en slik art at enhver ærlig kamerat uten videre kan forstå at de er fornuftige. Disse tiltaka vil *ikke* føre med seg at folk blir splitta fra hverandre, men tvert imot sveise kameratene med forskjellig bakgrunn bedre sammen.

Kamerater i MLF-AU! Vi mener det må være åpenbart for dere at vårt forslag er fullstendig riktig, dersom dere *virkelig* ønsker å hjelpe til med å bygge arbeiderklassens kommunistiske parti. Vil dere det, eller vil dere det ikke? Vi oppfordrer dere til å svare innen 20/10, fordi svaret på vårt forslag er svært viktig for den videre diskusjonen.

FRAM FOR ARBEIDERKLASSENS KOMMUNISTISKE PARTI!

FORSVAR DEN LENINISTISKE DEMOKRATISKE SENTRALISMEN, NED MED ALL FRAKSJONISME!

FRAM FOR ENHETEN I ML-BEVEGELSEN, BYGD PÅ MARXISME-LENINISME-MAO TSETUNGS TENKNING!

Med kommunistiske hilsener AU i MLG.

VELG SIDE! direktiv om uravstemning

Avstemning.

Kamerater, situasjonen er nå tilspissa. Beskyldningene fra Hovden-gruppa er meget alvorlige. Alle medlemmen i MLG og SUF(m-l) må ta stilling til disse. Dette er grunnen til at vi gjennomfører denne avstemningen. Hvis 1/3 av medlemmene støtter Hovden-gruppas angrep, så vil SK-ene i MLG og SUF(m-l) ta konsekvensen av dette og i samsvar med statuttene innkalle alle til et ekstraordinært landsmøte som kan avklare situasjonen. Vi oppfordrer alle kamerater til å ta stilling til disse to alternativene.

ALTERNATIV 1.

Vi mener at den linja som SK-ene i MLG og SUF(m-l) har ført ut til diskusjon når det gjelder kampen mot EEC og partibygginga, og som har fått støtte av det overveldende flertallet av medlemmer i ml-bevegelsen, er en riktig linje. Vi mener at den metoden som disse SK-ene og deres AU-er har fulgt for å løse motsigelsen i ml-bevegelsen er riktig.

Vi erklærer at vi støtter fullt ut opp om MLGs og SUF(m-l)s sentralkomiteer, som i hovedsak på en korrekt måte tiltemper marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning på klassekampen i Norge. Vi avviser Hovden-gruppas splittelsesmakeri og alle fiendtlige angrep på våre sentralkomiteer.

ALTERNATIV 2.

Vi mener den linja Hovden-gruppa har ført ut i diskusjonen, bl. a. om EEC og om partiet, er riktig.

Vi mener dens linje for å løse motsigelsen i ml-bevegelsen er riktig.

Vi erklærer at vi støtter Hovden-gruppa, at vi mener den har en riktig oppfatning av Marxismen-Leninismen-Mao Tsetungs tenkning. I samsvar med dette erklærer vi mistillit til ledelsene i MLG og SUF(m-l) og krever innkalt til ekstraordinært landsmøte i vår organisasjon. FRAMGANGSMÅTE VED VOTERINGA.

Diskusjonsmøtet skal holdes om dette emnet i alle grunnorganisasjoner før 20. oktober. På slutten av møtet skal foretas avstemning ved håndsopprekning, der alle medlemmer klart gir uttrykk for om de stemmer for alternativ 1, 2 eller ikke vil ta stilling. Styret skal notere opp tallene og også referere hvilke medlemmer som ikke var tilstede. Disse kameratene skal styret mulig kontakte for fristens utløp for å få deres stemmegiving. Rapport med nøyaktig antall stemmer for begge alternativer, antall avholdende og antall som ikke fikk stemt leveres overordnet organ så snart som mulig, seinest umiddelbart etter 20. oktober.

sk-au MLG, sk-au SUF(m-l).

Hovden og Wo.: MOT AUSTADSTREIKA?

Typisk for Kjell Hovden slik mange vil kjenne ham fra debattmøtene er at han ikke har noe fornuftig å si om den praktiske kampen. Dette er i virkeligheten et resultat av at han og hans folk ikke interesserer seg for arbeidsfolks kamp, noe disse ferske eksemplene viser.

Marxist-leninistisk forum i Oslo-Akershus hadde plenums møte i slutten av september. Ledelsen, med folk fra alle tre organisasjoner, var på forhånd blitt enige om at man skulle diskutere syndikalismen, EEC og Dyrtid og lønnsoppgjøret ut fra en innledning. Seinere skulle Austad-streika og andre aktuelle konflikter opp. Men under innledninga reiste Kjell Hovden seg, erklærte seg uenig i dagsorden og gikk i protest sammen med sine tilhengere. Dette til tross for at andre kamerater ba Hovden & Co. bli igjen og diskutere Austad-streika og andre brennaktuelle konflikter. På dette tidspunktet sto støttearbeidet i Oslo ennå svakt og streika gikk inn i en kritisk fase.

Uka før skulle det gis ut en løpeseddel til spredning på de viktigste bedriftene. Den skulle ta opp truselen om at arbeiderne skulle sparkes, og streikebryteriet. Ledende MLF-er og Hovden-mann, Kurt W. (da også form. i den sentrale streikestøttekomite) mente ingen seddel burde komme før det var helt sikkert at folka fikk sparken. Han krevde at opplysninger fra de 18 arbeiderne skulle dokumenteres for han gjorde noe, og ville ringe direktøren for å få bekreftelse. Han mente også at løpeseddelen fikk mest effekt om vi venta til etter at folka var sparka. Rein Trøtskisme! Han mente også at det ikke hjalp arbeiderne i Tromsø om vi spredde en løpeseddel i Oslo. Dette viser vel i beste fall at han ikke har forstått det ringeste av streikestøttearbeid.

På et møte i Oslo nylig hevda han at det var feilaktig å demonstrere i Oslo til støtte for Tromsøarbeidernes aksjon mot streikebryteriet. I tråd med tidligere argumentasjon blei det påstått at en slik demonstrasjon måtte vente i lengre tid, mens man dreiv agitasjon og propaganda først! Men streikebryterne og kapitalistene venter ikke på oss — derfor ville denne linja i praksis ha hjulpet streikebryteriet. Forts. s. 3

STUDIESPØRSMÅL

Det skal settes av et møte til denne diskusjonen av motsigelsen i ml-bevegelsen. Dette gjelder også for de enhetene som har diskutert dette grundig på forhånd. Vi foreslår at dette møtet skal ta opp tre ting: EEC, partibygging og avstemninga.

Som bakgrunnsmateriale for diskusjonen foreslår vi: Hele ekstrasnummeret av Tjen Folket og Bolsjevik, og artikkelen »Kommenatr til linja i EEC-arbeidet» side 36 i EKE nr. 3. I tillegg må alle ha lest de to sentrale artiklene i EKE nr. 3 på side 14 og side 24.

Vi foreslår følgende spørsmål til diskusjonen:

Spørsmål 1: Drøft kort linjene i EEC-arbeidet slik de blir konkretisert i parolen »Styrk Arbeiderkomiteen — inn i Folkebevegelsen!» Har dere gjennomført linja i EEC-arbeidet? Kan det være mulig at mens dere i teorien har avvist hovdenismen, har gjennomført den i praksis?

Spørsmål 2: Diskuter med utgangspunkt i »Åpent brev til MLF-au», linjene i partibygginga. Er det riktig at MLF-aus opplegg innbyr til fraksjonisme?

Spørsmål 3: Avstemninga. Se opplegget over.

På grunn av diskusjonen i hele ml-bevegelsen er det viktig at dere gjør grundige notater av diskusjonen, og former et innlegg til EKE nr. 4 på bakgrunn av dette. Det er viktig for dere sjøl å få konkretisert deres syn på denne måten, og det er meget viktig for kameratene i resten av ml-bevegelsen for å få sett konklusjonene dere trekker av debatten konkretisert til deres forhold. (Artikkelen kan ta for seg et eller flere punkter i debatten og behøver nødvendigvis ikke være særlig lang). Hver enhet må sikre dette organisatorisk.